

Kr. Edvard Grieg:

Idet jeg hermed har den Ærinde at oversende dem den af
min Ven Hr. Victor Molard (Mantes, Seine-et-Oise) udsendte franske
Oversættelse af "Færdens System Kloster", blygger jeg Lejligheden til med
det samme at bede dem interessere dem for en Sag, der angaar en
af deres Kolleger. Komponisten Johan Schner, der i den senere Tid har
taget Ophold her i Paris, har meget værdeligt for at slaa sig
igjennem, og har under disse Omstændigheder ønsket at forringe et Drage et
- om end beskeden - Utryk af sine allerede for alle ganske kjendte
litterære Evner, ved at træde i Forbindelse med et eller andet norsk
Blad, til hvilket han kunde skrive Pariser-Korrespondancer. Jeg har
lovit at forringe at være ham behjælpelig hermed. I den bergenske
Presse har jo Berg. Tidende og Berg. Aftenblad Pariser-Korrespon-
denter, og det samme er Journalistisk ogsaa Tilfældet med Bergenspor-
ten; om ogsaa Adresselisten befinder sig i samme Stilling, ved
jag ikke, og det er derfor jeg henvender mig til Dem med Bøn-
ning om at undersøge, om der her skulde være Anledning til
at knytte en Forbindelse for Hr. Schner. Jeg antager, at det ikke
'ubeskudne Honorar af 100 Francs Kvartaler for et halvt Aar eller
treende Korte Korrespondancer maasigtlig vilde være meget tilfreds-
stillende for Hr. Schner. En af hans udsendte Korrespondencer,
hovedsagelig omhandlende musikalske Forhold og udsat "Fra en
tilfældig Korrespondent", vil sandsynligvis om kort Tid staa at
læse i Berg. Tidende, og Vedkommende vil da deraf kunne bedømme
hans litterære Kapaciteter. Idet jeg paa det bedste anbefaler denne
Sag til deres velvillige Opmærksomhed, undertegner jeg mig Deres arb.

Paris den 5te Januar 1881.

F. Kretzmann.

4 Rue St. Catherine d' Enfer.

1

Qui frap-pe si tard au vieux pri--eu-ré?

Une é-tran-gè-re sans a-bri. Son cœur se-rait-il ma-la-

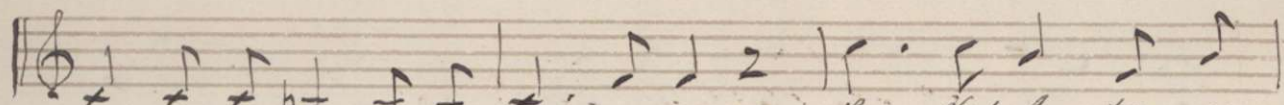
de, ul--cé-ré? Par la dou-leur il est ai-

gri, Mais non par le re-mords. Je suis las et je dou-te que

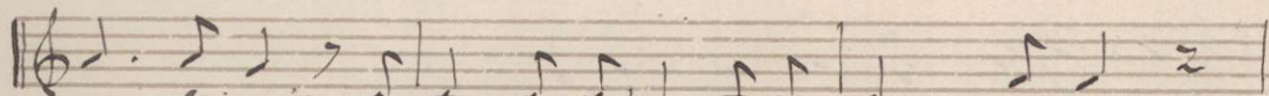
mon trop fai-ble corps Puisse a-che-ver sa sou-te; Ou-

vrez, ou-vrez! Un gîte ou je meurs De faim et de peur. Dis-

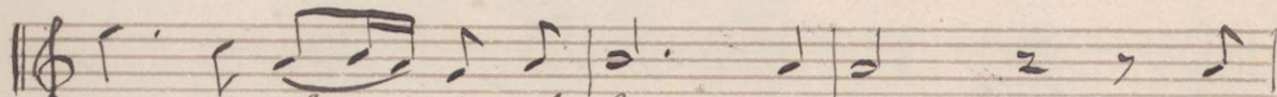
2

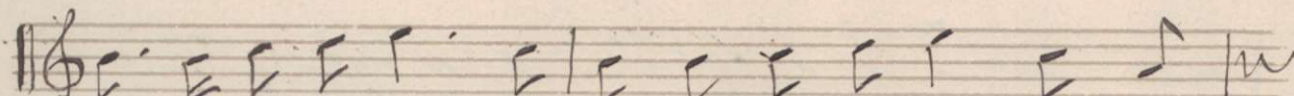
noùs d'où tu viens. quel est ton pa-ys? Le Nord, la ter-re

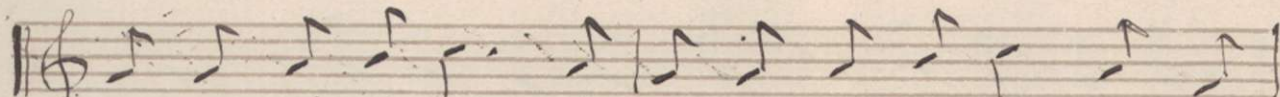
des fri-mas. qui qui-da tes pas vers ces saints par-vis?

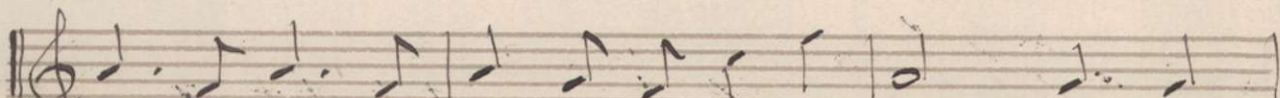
C'est le chant des al-le-lu-ias. Oui,

tout me ra-vis-sait, des cier-ges, vos can-ti-gues, Et

ma voix s'u-nis-sait A ces voix an-gé-li-gues; Ou-

vrez, ou-vrez! ren-dez-moi la paix, Mon der-rier sou-

hait. quel est ton cha- grin ou ton en - ne - mi?

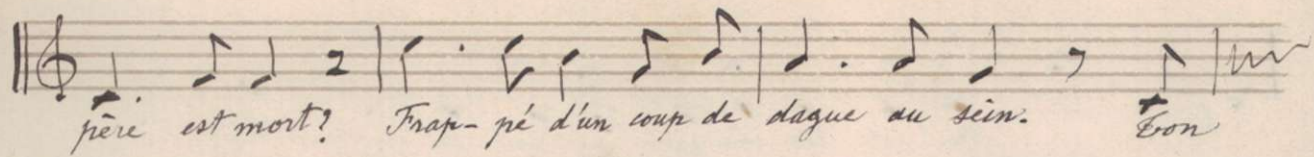
Il n'est plus de re- pos pour moi. As- tu donc per- du ton père?

un a- mi? L'un et l'au- tre hé- las, à la

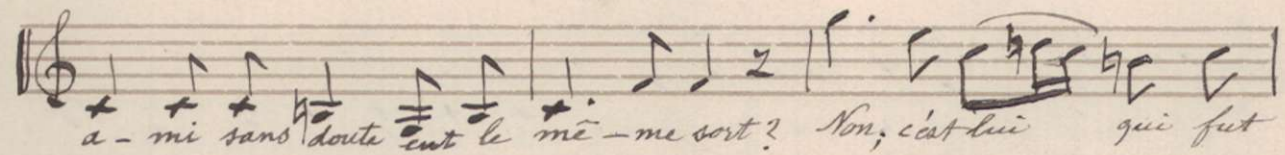
fois; Et tout ce qu'en mon cœur, Dès ma ten- dra jeu- nes- se, Je

rê- vais de bon- heur, D'a- mour et de ten- dres- se; Ou- vrez, ou- vrez! pi-

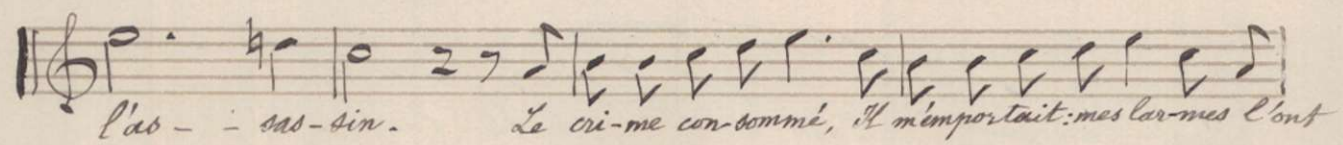
tié, hâ- tez- vous! Ma force est à bout. Et dis- tu com- ment ton vieux

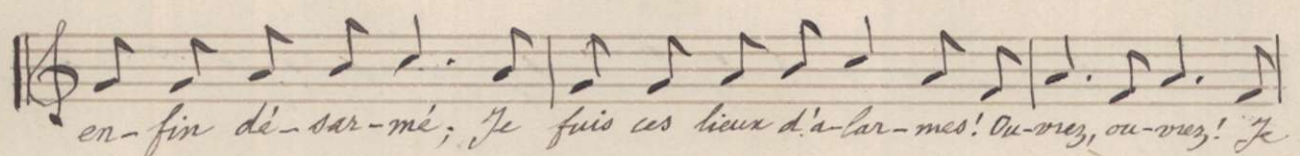
père est mort? Frappé d'un coup de dague au sein. Éton

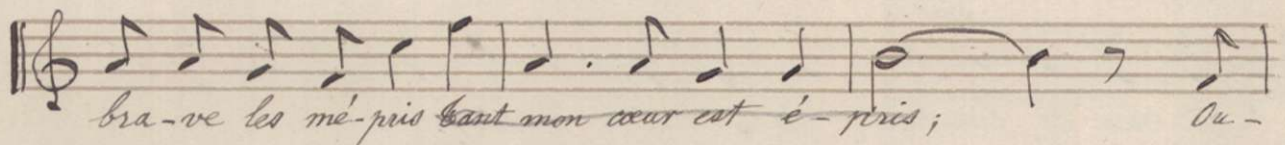
a-mi sans doute eut le même sort? Non, c'est lui qui fut

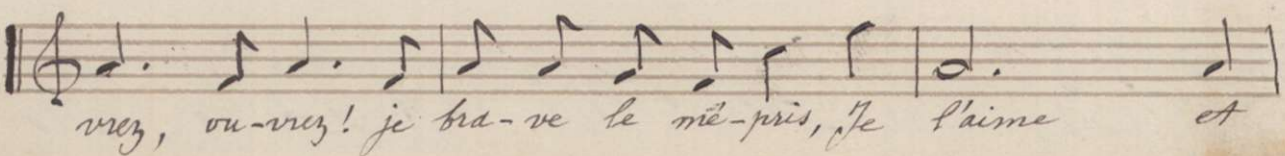
l'as - - sas-sin. Le cri-me con-sommé, Il m'importait: mes lar-mes l'ont

en-fin dé-sar-mé; Je fuis ces lieux d'a-lar-mes! Ou-vrez, ou-vrez! Je

bra-ve les mé-pris tant mon cœur est é-pris; Ou-

vrez, ou-vrez! je bra-ve le mé-pris, Je l'aime et

le chi- ris.

Viens, viens à Dieu et fais l'a-

veu De tes pé-chés Les plus ca-chés. Com-

me l'a-lou-et-te, sur l'Ho-reb sa-cri ga-

zouille et ré-pê-te Un hymne ins-pi-ré. Là

haut l'âme ou-bli-e, sur Dieu se re-pli-e Là

haut plus de crain-tes, De dou- - leurs, de crain-tes

Je- sus te con- vi - e Au ban - - quet di-

vin qui dans l'au-tre vi - e se - ra sans

fin.